

Núria Pujolàs: «Escriure em salva»

Entrevista a l'escriptora "Miramelsmots", que acaba de publicar "V de bes" i que ha guanyat el darrer premi de poesia Estabanell i Pahissa que concedeix Òmnium | "Hi ha gent que juga al parxís, jo bellugo paraules", afirma

Núria Pujolàs, la Miramelsmots. Foto: Vicenç Lafebre

La Núria Pujolàs diu que no és poeta. Però no sé què en pensaran els centenars de seguidors que té a través de les xarxes socials. Cada dia penja un vers i una inspiració en forma de fotografia a Instagram (<https://instagram.com/miramelsmots/>). Té un perfil de Facebook (<http://www.facebook.com/nuria.miramelsmots>) que li serveix de camp de coneixement, ja sigui de persones, de talent o d'emocions. I també té un blog on desenvolupa el seu *alter ego*, la Miramelsmots (<http://miramelsmots.blogspot.com/>), una Núria que no és tímida, que parla, que es mostra i que sempre va de cara. "És un personatge que comença a jugar amb un diccionari inventat, tot recuperant paraules en desús, l'any 2009". L'èxit va ser qüestió de temps i d'anar fent xarxa a pas de formigueta, primer amb les definicions, i després amb contes i algun somni. "La Miramelsmots va evolucionant cap a la frase i el joc de fotografia i paraula, que és on sóc ara". Diu que aquesta nova identitat no deixa de ser una provocació de cara al lector, perquè "la meua escriptura juga amb la seducció de la paraula, i la Núria Pujolàs potser no ho faria tant descaradament".

La poesia, un ofici de molt valor

I mentre somriu, còmplice, segueix pensant que diu que no fa poesia, tot i que és la darrera guanyadora del premi de poesia Estabanell i Pahissa, que convoca Òmnium Cultural al Vallès

Oriental. Aquest és el primer premi que guanya, "i el primer on em presento!", exclama. "M'hi vaig presentar sabent que, per a mi, allò no era pròpiament poesia. A més, tenia un contingut que, erròniament, vaig pensar que a Òmnium no li agradaria". Sota el títol de *Partida de mots* s'hi amaguen capítols de nom juganer, com ara "Calgué l'olor de sexe a les calces perquè les paraules es fonguessin". Directe, seductor i sense concessions. "És un recull d'aquest estil, amb textos breus". Un llibre que els membres del jurat van catalogar com a "receptari provocador".

Talment com si fos poeta, ara acaba de publicar *V de bes* (Voliana Edicions (<http://www.voliana.cat/>) 2015), un llibre ple de versos que aviat seran escampats arreu -no en tingueu cap dubte-, teixint complicitats amb la gent que va trobant pel camí. Vols dir que no ets poeta? "Jo no puc definir el què faig", respon, encara convençuda i amb total sinceritat. "Jo dic que bellugo paraules, ni més ni menys: ni tinc l'ofici, ni la formació de poeta, ni m'he plantejat moure'm com a tal", diu. "Hi ha gent que juga al parxís, jo bellugo paraules". No sé si podré bellugar-la d'aquí, però la conversa es posa interessant. "Jo dic que aquest és un llibre d'escriptura 2.0, i ho és per la brevetat, perquè vaig a l'essència, perquè em valc de les xarxes per difondre-la i perquè és de consum instantani".

La gestió cultural, tan emocionant com l'escriptura

"Considero la poesia un ofici i justament per això crec que té molt de valor". Ella no es mourà d'aquí, simplement juga i sap com jugar. "El més bonic és que m'ho passo tant bé escrivint com promocionant el que faig", just el lloc on pot reunir tot allò que sap fer i que l'apassiona, la barreja del gaudi amb els mots i la seva faceta com a gestora cultural. Una bona prova d'això -que la Núria, la Pujolàs- és una gran comunicadora és la iniciativa que ha pogut portar a terme amb un extens i reeixit pròleg col·lectiu. I això la portarà a bellugar el llibre, a presentar-lo a Cadaqués, a Mallorca, a Centelles, entre molts d'altres llocs. "Tot plegat és una interacció que per a mi és molt enriquidora". I aquesta és una de les seves màximes divises: buscar un joc que sigui compartit, buscar una interacció "on tothom hi guanyi", perquè "la gestió cultural m'emociona tant com l'escriptura".

Potser no és poeta, a hores d'ara no sé si en traurem l'aigua clara. En tot cas, és una magnífica conversadora i una ànima inquieta, sempre amunt i avall, buscant-se, enriquint-se. De fet, la "promoció" d'aquest darrer llibre és el gran projecte per a aquest 2015. També ho és, i de manera destacada, que formarà part de la *troupe* de Jordi Pagès i els seus "poetes ferits", que enguany tornen a sortir a la carretera a fer recitals i exposicions. I, és clar, seguir escrivint, sempre. "A mi escriure em salva", em diu, mentre la Miramelsmots s'asseu i la Pujolàs emergeix, salvada, a la superfície. "He començat a agafar-me l'escriptura en aquest format de difusió a través de les xarxes perquè així m'obliga a fer-ho cada dia durant un quart d'hora. I només un quart d'hora!". L'estona que dura la salvació. "Només l'escriptura i la meva filla em salven", recalca. "I escriure enganxa molt?. Vigileu, perquè si badeu, també quedareu enganxats a la Miramelsmots. O la Pujolàs, qui sap.

*Amb Jordi Pagès, artista i impulsor de 'Poetes ferits', un dels projectes de la Miramelsmots per aquest 2015.
Foto: Maria Soley*